



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

### **Examen Theologiæ Moralis**

**Moure, Antonio Fernandes de**

**Coloniæ Agrippinæ**

Cap. 6. De peccatis Delatoris.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-40934**

ita rebus alienis prouidere, vt tuarum facias iacturam, & e manibus sinas labi, quod præ illis habes, neque est lex quæ illum ordinem in compensatione præcipiat, vt ostendit Comit. citat.

## AD LIT. D.

## CAPVT VI.

## Delatoris peccata §. i.

- 1 Ad quid tenetur delator falsi criminis.
- 2 An teneamur deferre illum, cui non profuit fraternæ correctio.
- 3 An teneamur deferre cum propria infamia reum læsæ maiestatis.
- 4 An cum periculo propriæ vitæ teneamur denunciare de crimine particulari.
- 5 An hæreticus occultus teneatur se ipsum deferre.
- 6 Quid intendere tenetur delator in denunciatione.

**QVÆSTIO.** Ad quid tenetur delator falsi criminis?  
**RESP.** Delator, seu denunciator falsi criminis, tenetur ad damnum parti subortum ex falsa criminatione: duplex enim in falsa denunciatione committitur peccatum, vnum sacrilegij falsi testimonij iurati: alterum infamiae rei, & causæ damni illati, hoc igitur, & infamiam tenetur restituere, vt est manifestum ex terminis. Ita D. Thom. 2. 2. q. 71. art. 3. ad 3.

2 **QVÆST.** Si præmissa correctione fraternæ, quæ non profuit, adhuc reus criminis perseuerat in scelere, tenemurne sub mortali, illum deferre? **RESP.** Tenemur. Ita nobis præcipit Christus Dominus: Si peccauerit in te frater tuus, corripe eum inter te, & ipsum solum: si te non audierit, dic Ecclesie.

3 **QVÆST.** Quando crimen vergit in damnum commune

Reipublica, vel regia persona, tenemur de ferre cum periculo infamia, si non aliunde speretur emenda: R. B. SP. Tenetur quia iure naturali obligamur bonum commune auctore re particulari. Et ideo tenetur filius sub mortali de ferre patrem proprium de crimine hæresis, vel læsæ maiestatis, aut alterius in commune tendentis periculum cum aliter ei subueniri non potest. Ita Syluest. filius 1. Alenf. 3. p. q. 33. Tolet. lib. 5. cap. 57. Et ideo benigne interpretandus Roder. à Cunha. q. 19. cum oppositum videtur sentire, loquens in specie de muliere sollicitata confessione.

4. **QVAEST.** Tenetur qui denuntiare (non interueniente bono communi) cum periculo amittenda vita propria? Minime. Ita Sor. 5. Iust. qu. 6. art. 4. Syl. melius q. 7. Comitol. lib. 5. resp. quæst. 7. n. 8. Gabr. in 4. d. 18. qu. 3. art. 3. Roder. excomm. 6. Sylu. excomm. 5. qu. 14. Armil. ibi. n. 9. Thom. 2. 2. q. 147. art. 3. ad 2. & in 4. d. 15. quæst. 3. art. 2. 4. Almai. tract. 1. moral. c. 3. prop. 4. Azor. tom. 1. l. 1. de vita Naua. & Alenf. quos citat. Ledesm. 2. 4. q. 2. 5. art. 3. de 2. Suar. de cens. disputat. 14. Sect. 3. nu. 13. & disput. 20. S. 2. q. 9. & tom. 2. Relig. lib. 4. de hor. can. cap. 27. in 30. & hæc est omnium concors opinio Doctorum. Imo neque cum periculo vitæ filiorum text. express. L. Isti quidem in quod metus causa. Tradit Sanch. lib. 4. disp. 4. nu. 5. Comitol. lib. 3. q. 2. Tiraq. in pref. L. Si unquam. num. 7. Cod. de reuoc. don. Alciat. de presump. reg. 1. presump. 1. Roland. cap. 2. de 61. vol. 1. Imo neque cum periculo vitæ aliorum ascendentiū, & descendentiū. Ita Sanch. cū alijs. disp. 4. n. 4. & 6. prop. c. Cum locū. n. 10. de sponsal. Imo neque cū periculo vitæ viri, aut vxoris. Ita Sanch. cit. loc. num. 3. Henric. lib. 1. de matr. cap. 9. num. 5. Sor. in 4. d. 29. q. 1. art. 2. ibi D. Tho. Bonet. Cum locū. n. 5. de spon. Turcrem in sum. 3. 1. q. 2. n. 7. de metus. q. 1. ibi. Angel. Ratio est, quia vir, & vxor sunt coniuncti in carne vna. Imo neque cum periculo vitæ fratrum. Ita Sanch. disput. 4. num. 7. Ratio est, quia Natura arctissime iunxit amore fratres. Imo neque cum periculo amittendi honoris. Ita Barbatius. cons. 6. n. 3. vol. Gabr. tom. 2. communiū. li. 11. verb. mot. col. 2. Padilha L. Interpositus. in 1. Cod. de transact. & alii, quos refert, & sequitur Sanch. lib. 4. disp. 5. n. 11. & probat Cunha. q. 19.

5 QVAEST. Teneturne hareticus occultus se ipsum Inquisitoribus deferre? RESP. Minime. Ita Roias *fin. 3. nu. 35.* Si manch. *de Iust. cach. 6. 42. num. 13.*

6 QVAEST. Quid intendere tenetur delator, in denunciatione? RESP. Bonum commune, scilicet emendam aliorum in posterum, nam si denunciat, ut alteri noceat, peccat grauitur, aut leuiter iuxta damni inferendi intentionem. Ita Card. Tol. *lib. 5. c. 57.*

## Depositarij peccata. §. 2.

1 An fieri possit compensatio ex pecunia in deposito habitæ.

2 An uti possim rebus in deposito habitis.

1 QVAESTIO. Qui in deposito habet pecunias, poteritne illis negotiari, & lucrum sibi reseruare? RESP. Potest, dummodo non sit in mora reddendi, cum ab eo petuntur. Ita Card. Tolet. *lib. 5. cap. 22. num. 6.* Ratio est, quia illud lucrum est suæ industriæ.

2 QVAEST. Habeo in deposito vas aureum, vel argenteum, aut vestes sericas, & similia, possimne eis uti? RESP. Si ex visu talis rei in deposito habitæ nullum, aut leuissimum patiatur detrimentum, potes. Ita Card. Tolet. *lib. 5. cap. 2. num. 6.* Nemini enim facis iniuriam. Aduerterim tamen circa eos, qui sub pignore occulto dant mutuas pecunias honestis personis, quæ cum rubore apud eos suam indigentiam declararunt: eos quidem grauitur peccare, cum pignora nota ostendunt, eis apud hospites utendo, veluti pateris, poculis, annulis, catenis, & similibus, manifeste ostendendo res illas apud se esse pignori datas: erunt enim contra fraternam charitatem, quæ præcipit, *quod tibi non vis fieri, alteri ne facias.* Læditur etiam grauitur amicitia humana: oriuntur enim inde aliquando graues inimicitia, ut ego ipse experimento vidi.

## Diuinorum, seu augurum peccata. §. 3.

1 An liceat augurari futura ex alium cantu, & volatu, aut ex animalium mugitu.

Kkk 3

2 An

- 2 An ex causis naturalibus, liceat conijcere causas naturales.
- 3 An liceat vti chiromantia.
- 4 An diuinus teneatur restituere pretium acceptum pro augurando.
- 5 An vti liceat maleficio ad tollendum aliud maleficium.

1 **Q**VAESTIO. Licetne ex cantu, aut volatu animalium vagitibus, & similibus rebus naturalibus ex somnijs, ex sortibus, aut alijs naturalibus conijcere euenta supernaturalia, & ea, quae pendens ex libero hominis arbitrio? RESP. Minime. Sed peccat lechellus qui talia diuinat certo. Ita D. Thom. 2. 2. q. 95. ar. 7. q. 2. & ibi. Caiet. Sot. 8. Inst. q. 3. art. 1.

2 **Q**VAEST. Licetne ex illis euentis naturalibus conijcere naturalia? RESP. Licet. Ita D. Thom. & alij ceteri Doctores, & idem D. Thom. 3. contra gent. cap. 93. abbo. in opuscul. astron. cap. 31. Medin. de rect. in Deum fid. lib. 4. cap. 1. Dedit enim Auctor Naturae cognitionem quandam prauiam animantibus ratione carentibus, vt se moueat contra pluuiam, tonitrua, fulgura, tempestates, insuper, vt exeant rutae ad pastum. Similiter ex complexionibus naturali, naturaliter sequi debent tales effectus, nisi à diuina gratia, & hominis libera volitione impediantur. Sed ex abundantia cholerae, sanguinis, & alterius humoris, ex qua abundantia naturaliter sequitur propensio ad luxuriam, ad luxuriam, & similia. Certo tamen affirmat hunc hominem futurum vitiosum, vel virtuosum, et verum, & superstitiosum, contra scripturam asserentem Deum solum scrutatorem esse cordis.

3 **Q**VAEST. Licetne vti chiromantia? RESP. Minime. Ita prohibetur in iure, loca asserunt Castr. li. 1. de heret. pun. c. 13. Simanch. de inst. cath. cap. 21. n. 180. Nau. lib. 4. rest. c. 2. n. 109. Ideo peccat iuxta hos Auctores, maleficiter, qui chiromantia vtitur.

4 **Q**VAEST. Teneturne diuinus restituere pecuniam, quae accepit à consulentibus pro responsis petitis, & acceptis à deo?

pone? R E SP. Minime. Ita Roder. verb. diuinare. cap. 8. n. 4.  
 Nau. lib. 1. de restit. Ratio sumitur a communi restitutio-  
 nis regula, iuxta quam non tenetur quis restituere pre-  
 tium, quod accepit ob rem turpem faciendam, vt iā res-  
 pondi in propria materia: diuinus vero operam suam  
 turpem adhibuit, & ideo pretium non tenetur redde-  
 re.

5 QVAEST. Adest iustissima causa quarendi remedium ad  
 tollendum maleficium, nulla subest nisi per aliud maleficium,  
 licebitne vno maleficio tollere aliud, hoc est, consulere diuinum,  
 seu demonem per diuinum de remedio adhibendo ad tollendum  
 maleficium; R E SP. Nequaquam: quia illa consultatio est  
 intrinsece mala, & ideo ex nullo bono fine cohonestari  
 potest: non enim sunt facienda mala, vt eueniant bona.  
 Ita Cou. c. Quamuis pactum. 1. p. §. 1. n. 9.

## AD LIT. E.

## CAPVT VII.

## Episcoporum peccata. §. 1.

- 1 De episcopatus desiderio.
- 2 An liceat episcopo renunciare episcopatu, cum de-  
 trimento boni communis.
- 3 Ad quid tenetur religiosus factus episcopus circa re-  
 ligionis obseruantiam.
- 4 De bonis religiosi facti episcopi.
- 5 An episcopi consecrati fruuntur beneficiis.
- 6 Quid potest episcopus circa peccata reseruata  
 Papa.
- 7 Quando peccant episcopi in conferendis benefi-  
 cijs.
- 8 Ad quid tenetur episcopus ratione officij pastoralis.

Kkk 4

9 Quid